

3487

Bonden som lirt sig skjuta av skogsprun.

Det var en gång en bonde som lirt sig skjuta av skogsprun. En dag gick han ut i skogen för att jaga och oerarna kom och flög fram till honom. En utav dem var smältid på envelen och ville inte lämna bonden ifred utan flög på honom. För att fri sig sköt bonden ett skott på orren så hatten gick av men fick i det samma en ärfil så att han stäp till marken.

Sen den dagen vågade han inte mer skjuta som skogsprun lirt honom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogsprun

3487

När Baggesåsa Kisse bytte bort sin unge.

I Tolg är ett stort berg som heter Baggesåsa där bodde för ett troll som vi kallar Baggesåsa Kisse. Han hade många grottor inne i berget och jag har själv varit inne i en av dem. Den var som ett fyrkantigt rum.

Baggesåsa Kisse var en gång framme på en gård där kvinnan hade ett barn.

En gång när kvinnan kände sig vid barnet lämnat ensamt en stund och då passade trollkärvingen på att ta det men låg det sin egen unge i stället.

Kvinnan märkte ju att det var en trollunge men visste inte hur hon skulle bli av med den och på sitt eget barn tillbaka. Hon gick då till sin
sats

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Troll

2

Myrttilinlelaan

Per. J. G. 1996

Gård 10.8.

Smaland

Marta
1932

1932

3487

klöke kätting och frågade hur hon skulle
vara sig te. "Ela ngnen illröd och
bind fast ungen på grisslan och låt
som om du vill skjuta in henne i
ngnen för du se hur det blir" sade
den klöke. Kvinnan gjorde som den
klöke sagt och band fast ungen på
grisslan och skote just te och skjute
in den i ngnen då trollkättingen kom
fram och ryckte till sig sin unge och
lämnade tillbaka den andra.

När den flickan väckt upp var
hon emellertid litet förgjord, så
det märktes att hon hade varit
hennes.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

forts.
Troll

3

3487

När Kloka Skina blev "klot"

Kloka Skinas far var utskickad i kriget. En dag mellan hem var borta sade Kloka Skina som då bara var en liten flicka: "Nu dog far därute i kriget" Några veckor därpå fick de underrättelse om att han verkligen stupat just på samma dag. Och sen den dagen förstod Kloka Skina mer än andra.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kloka Skina

7
4

Smiland

Västra

och

1898

1898

und. Kloka Skina

1898

Drängen som sökte undandraga

Klocka Skina en gåva.

Klocka Skina kunde se vad folk kack för ärenden när de kom till henne och det var aldrig lönt att någon fövakte gömma undan något som han skulle ha som gåva.

En gång var det en dräng som blev skickad ett ärende till Klocka Skina och han fick med sig en smärakritling och en art som han skulle ha.

Drängen tyckte det kunde vara nog med smärakritlingen och gav henne bara den men när han skulle gå därifrån hittade han inte hem. När han än gick så befann han sig i Karlskult. När han länge irat

3487

omkring gick han in till Bloka Thina
och undrade varför det inte gick
att gå hem. "Tag fram asken som
du gömde ute i stommuren så
kittar du mig hem" sade Bloka
Thina. Drängen hade inget annat
att göra än gå efter asken och
sen gick det att kitta hem
för honom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

forts.
Bloka Thina

6

3487

Hur Idloka Stina "märkte" juvar.

Idloka Stina brukade ha rätt på det som var försvunnet och var det något stulet kunde hon ha rätt på juven och märka honom.

Hon hade en spann med vatten i sin Naga och där kunde hon se juvens ansikte och sticka ut hans ögon om han ville.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Idloka Stina

Gubben som stämde en hjort.

För länge sedan bodde det en gubbe på Brukshallen som de kallade Bussen. Han kunde skjuta så mycket vilt han ville. En gång var det några bönder som stog vad om en kanna brännevin med honom att han inte kunde skjuta en hjort. Bussen gick in på vadet och sen tog han en pinne och ritade en cirkel och satte pinnen i mitten och sade: "Om en timme skall en hjort komma och bita i denna pinne". Efter en timme kom också hjorten och bit i pinnen och Bussen skäk honom. Efteråt talade han om att det tog en timme för hjorten att komma dit för han hade ställt honom ändå från Dankehallen.

Trolldom

9

³¹⁸⁷
Trolldom på Skärtorsdagsmorgon.

Skärtorsdagsmorgon Runck

käringarna för skaffa sig smör om
de stått på på dyngelrägen och
skrek: "Så långt detta ropet höres
är smöret mitt."

Im.
Gjälmsberg

Uppst. Hils. Wickelström 1932
Ber. Jonas Gustaf Hjeltn.
3187

Bonden som maran hade makt över.

Maran brukade förr rida både människor och djur. En gång var det en bonde som hade en häst som han fann genomsvett i spiltan varenda morgon. För att få bot mot det gick han till en klok gubbe som gav honom det rådet att nästa kväll hänga upp ett par nar på längden över hästens rygg så skulle han få se vem det var som red hästen. Bonden gjorde som den kloke sagt men nästa morgon var han sjukt sårig mellan benen. Då förstod han att han själv varit mara, men sen dess fick hästen vara ifred.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Maran
10

Son.
Västern led.
Ojäsens arvad son
1932

Alfred Nils Nirkleson

stotomuzd

3487

Ben. f. G. Hjelm

f. 1858 i Bra Kuvast.

Älvadansen

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Älvadansen

13

För var det samma spelmän
som kunde spela älvadansen men när
de börjat kunde de inte låta bli
utan spelade till skolarna koppack.

En gång var det ett par sådana
spelmän på ett bröllop i Sre bada
Framåt kvällen började de spela älvadansen.

Prästen, som var med bad dem låta
bli men när de ändå fortsatte så
han binda fast sig i ett hörne för
att inte ryckas med i älvadansen.

Spelmännen spelade emellertid älv-
dansen så att varanda en dansade
sig genom mest all skolarna koppack.

Prästen stod och koppack i sitt
hörne och skrek: "Jag visste det skulle bli
perfekt"

3487

Så, jag visste det skulle bli så"

Till sist kom det en in i bröllops-
gården som inte varit med från
början och han står av stängarna
på fiolerna, annars hade de dansat
ihjäl sig därinne.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fark.
Hvadansen
12

Hur det gick när prästen drev ut spöke innan
han döpte ett barn.

I Tolv var det en gubbe som för
att få tur i kortspel tog ett ben från kyrko-
gården och grävde ned under en gulv-
tälja. Sen dess vann han varenda kvist.

När han dog började det emellertid
spöka så rysligt i det huset. Det var den
dötte som ville ha sitt ben tillbaka
förstas. Ingen förstod varför det
spökhade och för att på hjälp kallade de
till prästen, det var kyrkoherde Thelst.

Han var ute och skulle döpa
ett barn, men i förbifarten besökte
han spöket. Han gick in i huset
och slog upp sin bok och läste och gick
sedan baklänges ut en hundra steg. Sen
forts

3487

Stannade han till och sade: "Det betyder
ett människoben gömt under en golvtälja,
vår det tillbaka till kyrkogården, så
blir det lugnt igen."

Sedan fortsatte prästen till barnbaptiset
men barnet han döpte blev aldrig
längre från den dagen fastän det blev
30 år gammalt innan det dog.

Ja, prästen skulle gjort barn-
baptiset först och sen drivit ut spöket
Om han gjort så hade barnet inte
blivit förgjort.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVforts
Varningssäger

14

3487

Lätt att få god äring.

Johannesa mor i Bodaryd

brukade alltid ta den första kakan
hon bakat av årets skörd och lägga
den i säcksbingen, där den fick
ligga över vintern. På våren mulet
hon rändes den och la den i
utsädet. Det var för att det skulle
bli god äring.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skördebruk

15